

## zonder titel (er is een nacht in de nacht)

er is een nacht in de nacht  
en soms word ik daarin wakker

in het donker vraag ik me af wie ik ben als mijn blik me niets komt  
brengen  
vind ik mezelf alleen in het opflitsen van een accu ergens achter in  
de kamer  
en in mijn hartslag van jaren terug

in een bed naast de spoorlijn waar de treinen overdag  
elk kwartier een stilte raasden door onze gesprekken

daar waren we op gestemd

toch werd in die stilte elke keer de ander als Een Ander zichtbaar

bang dat ik mijn familie niet meer terug zou kunnen vertalen  
poetste ik het raadsel weg door scherp te stellen op de gordijnen  
en te wachten

seconden    duurden    jaren

tot ik vorige week twee mensen in mijn kamer vroeg om naar elkaar  
te blijven kijken  
en een touwtje om hun wijsvinger bond  
die ze moesten bewegen als ze de ander niet meer herkenden

in het gezicht een dier loskomt

dat een gezicht zo verlaten wordt  
dat je overblijft met je eigen kijken

**Bernke Klein Zandvoort (1987)**

Uit: Een geluk als nieuwe wijn geschonken.  
De 100 beste gedichten uit De Gedichtenwedstrijd 2019  
Uitgeverij PoëzieCentrum vzw, Gent (2020)

*“waar de treinen overdag  
elk kwartier een stilte raasden door onze gesprekken”*